

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej A., P., zastúpenej V., bývajúcim v S., proti povinnej A., s.r.o., B., zastúpenej Mgr. P., advokátom so sídlom v B., **o vymoženie 10 000 000 Sk** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 35 Er 2403/2005, v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 11. apríla 2006 č.k. 35 Er 2403/2005-99, takto

r o z h o d o l :

Mimoriadne dovolanie **z a m i e t a .**

Oprávnenej nepriznáva náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená doručila 22. decembra 2005 súdnemu exekútorovi Ing. Mgr. D., so sídlom v T., návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej. V ten istý deň tento súdny exekútor požiadal Okresný súd Bratislava III o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bola notárska zápisnica spísaná notárom Mgr. T. 5. apríla 2005 pod sp. zn. N 75/2005, Nz 14266/2005, NCRI 14086/2005. Povinná, za ktorú pri vyhotovovaní tejto zápisnice konal jej konateľ A., v zápisnici uznala dlh (§ 323 Obchodného zákonníka) a súhlasila s vykonateľnosťou notárskej zápisnice (§ 274 písm. e/ O.s.p. v znení v čase spísania notárskej zápisnice). K žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie súdnej exekúcie pripojil súdny exekútor okrem iného tiež plnomocenstvo s úradným prekladom, ktoré udelila oprávnená V. na riadenie obchodných záujmov, ďalej certifikát oprávnenej o jej zápise do obchodného registra v G. s úradným prekladom, a zápisnicu z ustanovujúceho valného zhromaždenia oprávnenej z 23. júla 2004 s úradným prekladom, na ktorom bol za riaditeľa (člena predstavenstva) vymenovaný A..

Okresný súd Bratislava III podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) vydal 17. januára 2006

pod sp. zn. 35 Er 2403/2005 súdnemu exekútorovi Ing. Mgr. I. poverenie na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor doručil 22. januára 2006 povinnej upovedomenie o začatí exekúcie.

Povinná podala námietky proti exekúcii, pričom poukázala na uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 2. novembra 2005 č.k. 36 Er 937/05-89, ktorým bola exekúcia vedená pre vymoženie tej istej pohľadávky medzi rovnakými účastníkmi konania vyhlásená za neprípustnú (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku) a zastavená (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku) z dôvodu nepreukázania právnej subjektivity oprávnenej a tiež nepreukázania oprávnenia V. podať návrh na vykonanie exekúcie. Povinná časť uznaného dlhu (vo výške 5 683 084 Sk) splnila predchádzajúcemu veriteľovi G. spol. s r.o. B. ktorý jej postúpenie pohľadávky neoznámil, v dôsledku čoho časť záväzku zanikla plnením postupcovi a vymáhaná mohla byť už len čiastka znížená o túto sumu.

Okresný súd Bratislava III uznesením z 11. apríla 2006 č.k. 35 Er 2403/05-99 námietky povinnej proti exekúcii zamietol s odôvodnením, že argumentácia povinnej je nedôvodná. Subjekt, označený v návrhu na vykonanie exekúcie ako oprávnená, bol zapísaný v obchodnom registri (Register of Companies) G. pod č. X., a má plnú právnu subjektivitu (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 O.s.p.). Zo zápisnice z ustanovujúceho valného zhromaždenia tejto obchodnej spoločnosti, ktoré sa konalo 23. júla 2004, vyplýva, že za jej prvého riaditeľa bol vymenovaný A.. Menovaný riaditeľ podpísal 29. júla 2004 plnomocenstvo, ktorým bol V. splnomocnený konať za spoločnosť. K otázke čiastočnej úhrady povinnou súd na základe svojich zistení uviedol, že povinná vedela o postúpení pohľadávky. Ak napriek tomu postupcovi plnil [podľa okresného súdu (zrejme) bez právneho titulu], nemôže byť na toto plnenie v prejednávanej veci prihliadnuté. Vzhľadom na to nemal preukázanú žiadnu okolnosť, ktorá by bola dôvodom, zakladajúcim neprípustnosť exekúcie. Námietky povinnej preto zamietol ako neopodstatnené

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe opakovaného podnetu povinnej (jej prvý podnet bol odložený s odôvodnením, že v danej veci nedošlo k porušeniu zákona) napadol uvedené uznesenie mimoriadnym dovolaním, ktorým žiadal toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Bratislava III na ďalšie konanie. Uviedol, že súd sa dostatočne nevyporiadal s námietkami povinnej o tom, že nie je preukázaná právna subjektivita oprávnenej, ako aj oprávnenie V. konať za oprávnenú. V exekučnom konaní bol predložený certifikát vyhotovený 20. júla 2004 v G., ktorým oprávnená preukazovala svoj zápis do

obchodného registra pod č. X.. Tento doklad označil mimoriadny dovolateľ za nepostačujúci. I keby sa na vznik oprávnenej ako obchodnej spoločnosti vzťahoval § 3 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, nebolo možné prehliadnuť, že k zápisu oprávnenej do tohto registra malo dôjsť 20. júla 2004. So zreteľom na čas, ktorý uplynul od zápisu oprávnenej do podania návrhu na začatie exekúcie, je uvedený doklad neaktuálny, čo konštatoval už Okresný súd Bratislava III v uznesení z 2. novembra 2005 č.k. 36 Er 937/05-89. Na tom nič nemení, že do spisu bol opätovne založený Apostille vyhotovený verejným notárom Dominického spoločenstva, ktorý bol overený v Obchodnom registri Dominického spoločenstva 29. júla 2004, a tiež plná moc, ktorú udelil A. V. na riadenie obchodných vzťahov. I keď tu ide o generálne plnomocenstvo, nevyplýva z neho, že by sa vzťahovalo aj na procesné úkony zástupcu na začatie predmetného exekučného konania. V mimoriadnom dovolaní spochybnil generálny prokurátor Slovenskej republiky aj oprávnenie A. konať za oprávnenú; v tejto súvislosti poukázal na zápisnicu z ustanovujúceho valného zhromaždenia oprávnenej z 23. júla 2004 (z ktorej toto oprávnenie menovaného nevyplýva) a zopakoval, že nie je preukázaná aktuálnosť splnomocnenia. Oprávnenie A. konať za oprávnenú nebolo doložené výpisom z obchodného registra G. ani inou dôveryhodnou a aktuálnou listinou a je pochybné. V závere mimoriadneho dovolania generálny prokurátor vyslovil názor, že prehliadnutím týchto okolností súdom došlo v exekučnom konaní k procesným vadám uvedeným v § 237 písm. b/ a c/ O.s.p. a tiež k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.

V. vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedol, že oprávnená je obchodnou spoločnosťou založenou podľa práva G., riadne zapísanou v obchodnom registri G. pod č. X.. Oprávnená je zastúpená splnomocnencom V., a to na základe plnej moci z 29. júla 2004. Podľa nej je oprávnený v mene splnomocniteľa vykonávať akúkoľvek činnosť, pokiaľ je v súlade so zákonmi G. a krajiny, kde sa táto činnosť vykonáva. Ide teda o generálnu plnú moc, ktorú za oprávnenú podpísal jeho štatutárny orgán A. (oprávnenie menovaného konať za túto obchodnú spoločnosť vyplýva zo zápisnice z valného zhromaždenia oprávnenej z 23. júla 2004, na ktorom bol vymenovaný za direktora oprávnenej). Ustanovenie § 79 O.s.p., ktoré upravuje náležitosti návrhu na začatie konania, neukladá účastníkom konania povinnosť preukázať aktuálnosť k návrhu pripojených príloh. Ani súdu neukladá povinnosť zisťovať aktuálnosť takýchto príloh. Argumenty generálneho prokurátora v tomto smere nemajú oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky. Neopodstatnené sú aj jeho námietky o nedostatku

oprávnenia V. konať za oprávnenú na základe plnej moci. Uvedené oprávnenie nebolo v konaní nikým spochybnené, nespochybnila ho ani druhá procesná strana. Generálny prokurátor pri svojom konštatovaní, že zastupovanie oprávnenej V. nie je dostatočne doložené, nepoukázal na jediné ustanovenie právneho poriadku Slovenskej republiky, ktoré by ho opodstatňovalo. Tvrdenie, že nie je preukázané oprávnenie A. konať za oprávnenú (a teda aj splnomocniť V.), je účelové, zavádzajúce a priečiace sa osvedčeniu o výkone funkcie z 20. januára 2006, v bode 7. ktorého sa uvádza, že „konateľ spoločnosti, pán A., je právne spôsobilý presadzovať nároky spoločnosti súdnou cestou (podávať žaloby) a určiť splnomocneného právneho zástupcu, aby vo všeobecnosti presadzoval nároky spoločnosti v mene spoločnosti súdnou cestou“. Povinná v exekučnom konaní nepreukázala nedostatok právnej subjektivity oprávnenej (voči ktorej notárskou zápisnicou uznala dlh, čo by inak neurobila, ak by v tomto smere mala pochybnosti) a ani oprávnenia A. konať za oprávnenú. Osvedčenie z 20. januára 2006 o výkone funkcie je dostatočným dôkazom o právnej subjektivite oprávnenej, ako aj o oprávnení A. konať za túto účastníčku exekučného konania. V zmysle § 52 zákona č. 97/963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom platí, že listiny vydané súdmi a úradmi v cudzine, ktoré platia na mieste, kde boli vydané, za listiny verejné, majú dôkaznú moc verejných listín aj v Slovenskej republike, ak sú opatrené predpísanými overeniami. Podľa čl. 1 písm. c/ Dohovoru o zrušení požiadavky vyššieho overenia zahraničných verejných listín (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 213/2002 Z.z.), ktorého zmluvnou stranou je Dominické spoločenstvo (viď tiež dodatok Dohovoru), sa na účely tohto dohovoru za verejnú listinu považuje aj notárska písomnosť. V Dominickom spoločenstve má uvedené osvedčenie povahu verejnej listiny; keďže je opatrené predpísaným overením v zmysle čl. 3 a 4 Dohovoru, má v Slovenskej republike povahu verejnej listiny, ktorá preukazuje osvedčené skutočnosti dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Z týchto dôvodov V. žiadal mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníčky konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie nie je opodstatnené.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon, a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.). Mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Z doslovného znenia ustanovenia § 243f ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p. (viď najmä slovo „došlo“ a rovnako „je“) vyplýva, že relevantným dôvodom pre podanie mimoriadneho dovolania nie je nikdy procesná vada, v otázke vzniku ktorej nie je istota, ale vždy len vada preukázaná alebo zistená. To v plnom rozsahu platí nielen vo vzťahu k procesným vadám konania v zmysle § 237 O.s.p., ale aj na tzv. inú vadu konania, v prípade ktorej sa navyše (okrem danosti samotnej vady) vyžaduje, aby mala (teda nielen mohla mať) za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

1. Mimoriadne dovolanie sa netýka napadnutého rozhodnutia z hľadiska všetkých otázok, ktoré boli nastolené v priebehu exekučného konania (napr. z hľadiska náležitostí notárskej zápisnice, platnosti v nej obsiahnutého právneho úkonu, čiastočného splnenia dlhu povinnou); opodstatnenosť tohto opravného prostriedku sa vyvodzuje len vo vzťahu k časti otázok riešených okresným súdom pri zamietnutí námietok povinnej proti exekúcii.

V zmysle § 50 ods. 1, veta prvá, Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Námietky povinného proti exekúcii sú jeho obranou, ktorou čelí proti nemu vedenej exekúcii. Ich cieľom nie je dosiahnuť zmenu alebo zrušenie konkrétneho súdneho rozhodnutia, ale vyhlásenie exekúcie za neprípustnú. Iným dôvodom, pre ktorý je exekúcia neprípustná, môže byť tiež to, že v konaní sa vyskytol nedostatok niektorej z procesných podmienok konania, ktorý nemožno odstrániť.

V mimoriadnom dovolaní sa na prvom mieste namieta, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom procesnou vadou v zmysle § 237 písm. b/ O.s.p. Toto ustanovenie sa viaže k procesnej vade konania, v ktorom ako účastník vystupoval ten, kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Opravným prostriedkom generálneho prokurátora Slovenskej republiky je v danom prípade napadnuté rozhodnutie vydané v exekučnom konaní, ktoré má charakter sporového konania. Jeho účastníkmi sú (o.i.) oprávnený a povinný (viď § 37 ods. 1 Exekučného poriadku). Jednou z procesných podmienok tohto konania je spôsobilosť oprávneného a povinného byť účastníkom konania. Spôsobilosť byť účastníkom občianskeho súdneho (aj exekučného) konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 19 O.s.p.). Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ako vyplýva zo znenia mimoriadneho dovolania, generálny prokurátor nespochybňuje obsah výpisu z obchodného registra vyhotoveného v G. 20. júla 2004, v zmysle ktorého bola oprávnená ako obchodná spoločnosť (právnická osoba) zapísaná do tohto registra pod č. X. (viď časť prvého odseku na str. 5 mimoriadneho dovolania, konkrétne text: „Tento doklad ... svedčí o tom, že spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra...“). Podaný mimoriadny opravný prostriedok spochybňuje ale „aktuálnosť“ tohto výpisu „z časového hľadiska“. Pritom z ničoho nevyplýva, že by „aktuálnosť“ predmetného výpisu z obchodného registra bola už pri jeho vyhotovení obmedzená. Uvedený výpis je jedným z listinných dôkazov, ktorými sa aj v exekučnom konaní preukazujú skutočnosti významné pre rozhodnutie. Pokiaľ takýto doklad určitú okolnosť preukazuje, treba ju považovať za preukázanú dovtedy, kým sa nespochybní samotný doklad alebo kým sa nepreukáže, že v porovnaní s tým, čo doklad pôvodne preukazoval, došlo k zmene. Ako je už ale uvedené vyššie, mimoriadne dovolanie na takomto spochybnení nie je založené. Námietka, že v predmetnom exekučnom konaní ako oprávnený vystupoval ten, kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, je bližšie nevysvetlená, ničím nepodložená a so zreteľom na to zostáva len v rovine možnosti (že k tvrdenej procesnej vade došlo), ktorá však ešte nie je postačujúca pre záver o danosti dovolacieho dôvodu v zmysle § 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p.

2. V mimoriadnom dovolaní sa ďalej uvádza, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom procesnou vadou v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p. Toto ustanovenie sa

viaže k procesnej vade konania, v ktorom účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený.

Procesnou spôsobilosťou sa rozumie spôsobilosť vykonávať samostatne procesné úkony alebo spôsobilosť pred súdom samostatne konať. Každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (§ 20 O.s.p.). Právna subjektivita a spôsobilosť na právne úkony sa v prípade právnických osôb nerozlišuje, preto ich spôsobilosť byť účastníkom konania splýva s procesnou spôsobilosťou. Právnické osoby majú spôsobilosť v neobmedzenom rozsahu, preto na ich strane nemôže dôjsť k procesnej vade v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p.; tento dovolací dôvod sa môže vyskytnúť len u fyzickej osoby (porovnaj tiež „Občiansky súdny poriadok – Komentár a súvisiace predpisy, Eurounion, Bratislava 2004, str. 480).

Z vyššie uvedených dôvodov preto námietka, že v predmetnom exekučnom konaní došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. c/ O.s.p., nemôže obstať.

3. Generálny prokurátor Slovenskej republiky napokon v mimoriadnom dovolaní uvádza, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom tzv. inou procesnou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Z jeho oprávneného prostriedku možno vyvodíť, že v súvislosti s tvrdenou vadou spochybňuje vo všeobecnej rovine samotné oprávnenie riaditeľa A. udeliť niekomu plnomocenstvo na zastupovanie oprávnenej a v konkrétnej rovine to, že menovaný splnomocnil V., aby za oprávnenú konal v predmetnej exekučnej veci.

V mimoriadnom dovolaní sa uvádza, že „oprávnenie A., riaditeľa spoločnosti konať za spoločnosť a rozsah tohto oprávnenia, na základe ktorého by v rovnakom rozsahu mohol platne previesť svoje oprávnenie na splnomocnenú osobu, nevyplýva zo zápisnice z ustanovujúceho valného zhromaždenia spoločnosti oprávnenej z 23. júla 2004, kde bol vymenovaný do funkcie; okrem uvedeného je táto zápisnica rovnako ako ostatné prílohy preukazujúce právnu subjektivitu oprávnenej a oprávnenie riaditeľa A. i V. za spoločnosť konať, z časového hľadiska neaktuálna“.

Do exekučného spisu bol založený úradný preklad uvedenej zápisnice, v zmysle ktorej „zakladateľ podpísaný na protokole o založení spoločnosti vymenoval p. A., s bydliskom na adrese: X., za prvého riaditeľa, ktorého meno sa uvádza vo funkcii prvého riaditeľa v návrhu na zápis do obchodného registra“. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu bolo pri posudzovaní opodstatnenosti námietok proti exekúcii možné vychádzať z tejto zápisnice, a to aj pri posudzovaní oprávnenia A. konať za oprávnenú. Skutočnosť, že okresný súd vychádzal z tejto zápisnice a ďalších dokladov založených do spisu bez toho, aby trval na obstaraní ďalších podkladov, preukazujúcich oprávnenie menovaného splnomocniť niekoho na zastupovanie ním riadenej obchodnej spoločnosti, nesvedčí ešte sama o sebe o existencii tzv. inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pokiaľ ide o „časovú aktuálnosť“ predmetnej zápisnice, poukazuje dovolací súd na to, čo už bolo uvedené vyššie v bode 1. odôvodnenia tohto uznesenia.

K otázke oprávnenia V. konať za oprávnenú v danom exekučnom konaní dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že mimoriadne dovolanie síce na jednej strane uvádza, že V. nebol splnomocnený za zastupovanie v danej exekučnej veci (viď napríklad text na začiatku 6. str. tohto opravného prostriedku), na inom mieste sa ale pripúšťa, že ide o generálne plnomocenstvo (viď text 2. odseku na 5. str. mimoriadneho dovolania).

Pre správne zodpovedanie otázky rozsahu oprávnení udelených V. nie je rozhodujúce formálne hľadisko (ako je označená listina, z ktorej sa oprávnenia vyvodzujú), ale obsahové hľadisko (aký je obsah listiny, aké práva a s akým obsahom sú v nej uvedené). Obsah „Plnomocenstva na riadenie obchodných záujmov“ účinného od 29. júla 2004, v zmysle ktorého bol V. vymenovaný za „splnomocneného zástupcu spoločnosti“, ktorý má právo „konať za a v mene“ zastupovanej spoločnosti „vo všetkých činnostiach“ svedčí o správnosti záveru generálneho prokurátora, že v danom prípade oprávnená udelila V. generálnu plnú moc. V bode I. tohto plnomocenstva sú síce vymenované prípady, v ktorých je oprávnený za spoločnosť konať, neznamena to ale, že by bol spoločnosť oprávnený zastupovať iba v nich a že by zastupovanie v iných prípadoch (veciach alebo úkonoch) bolo vylúčené. Tento názor potvrdzuje celkom jednoznačne záverečný text tohto bodu, v zmysle ktorého je V. „oprávnený vykonať všetky ostatné činnosti pod podmienkou, že sú v súlade so zákonmi G. a so zákonmi krajiny, v ktorej sa tieto činnosti vykonávajú“. Aj podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tu ide o prípad všeobecnej (generálnej) plnej moci. Oprávnená ako splnomocniť ňou udelila zástupcovi písomnú plnú moc na vykonávanie

všetkých úkonov a vo všetkých veciach bez toho, aby niektoré veci (veci určitého druhu alebo povahy) alebo niektoré úkony (hmotnoprávne alebo procesnoprávne) boli vylúčené. Vzhľadom na to nie je opodstatnená námietka, že V. nebol splnomocnený na podanie návrhu na začatie exekúcie alebo že v exekučnom konaní nebol oprávnený zastupovať oprávnenú.

4. Dovolacie konanie (aj konanie o mimoriadnom dovolaní) má preskúmvaciu povahu. Skutkový základ veci zistený súdom prvého stupňa, prípadne odvolacím súdom, nemôže byť preto v konaní o tomto opravnom prostriedku rozširovaný. To znamená, že správnosť (mimoriadnym) dovolaním napadnutého rozhodnutia nemožno posudzovať s prihliadnutím na nové skutočnosti, ktoré nemohol súd brať do úvahy, lebo mu neboli známe z toho dôvodu, že nevyplývali z výsledkov dokazovania ani z prednesov účastníkov. Vzhľadom na to v danom konaní o mimoriadnom dovolaní nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadnuť na listinný dôkaz, aj z ktorého oprávnená vyvodzovala opodstatnenosť svojej argumentácie vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu [t.j. na notársky overenú fotokópiu a preklad osvedčenia verejného notára J. z 20. januára 2006, v zmysle bodu 1. ktorého spoločnosť (t.j. oprávnená) má „dobré právne postavenie“, v zmysle bodu 5. je „konateľom spoločnosti A.“, ktorý je v zmysle 7. bodu „právne spôsobilý presadzovať nároky spoločnosti súdnou cestou (podávať žaloby) a určiť splnomocneného právneho zástupcu, aby vo všeobecnosti presadzoval nároky spoločnosti v mene spoločnosti súdnou cestou“)].

Z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie pod 1. až 3. nemožno dospieť k záveru, že by mimoriadne dovolanie opodstatnene namietalo existenciu dôvodov v zmysle § 243f ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto svojím uznesením (viď § 243b ods. 4 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) mimoriadne dovolanie zamietol (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 1 O.s.p.).

Povinnosť nahradiť trovy konania v konaní o mimoriadnom dovolaní má ten, kto podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania (§ 140a ods. 2 O.s.p.). Dovolací súd povinnej, ktorá v danej veci podala tento podnet, neuložil povinnosť nahradiť trovy konania o mimoriadnom dovolaní, lebo nebol podaný návrh na náhradu trov tohto konania (§ 243i ods. 2 O.s.p., § 243b ods. 4 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. novembra 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková